

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy-Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Nagy Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Magyari-Horváth Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Magyari-Horváth Brigitta ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. január 23. napján kelt 16.P.21.425/2016/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a ... által 2015. évben megjelent „...” című kiadványában a ... oldalain valótlanul állította, hogy a felperes fő támogatója ..., megsértette a felperes jóhírnevét.

Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől eltiltotta azzal, hogy megtiltotta az alperesnek a kiadvány jogsértő tartalommal történő forgalmazását.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy saját költségén 15 napon belül tegye közzé a ... és a ... országos napilapokban a következő közleményt:

„Valótlanul állítottam az általam jegyzett „...” című ... kiadásában ... évben megjelent könyvem ... oldalán azt, hogy a ... a ... lenne a fő támogatója. Ezen kijelentés semmilyen formában a valóságot nem fedi.”

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint + áfa perköltséget, valamint az államnak külön felhívására 36.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában idézte a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését.

Az alperesi védekezésre tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e. Utalt a BDT2011.2403. számú eseti

döntésben felhívott „bizonyíthatósági tesztre” megállapítva, hogy a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján a kifogásolt közlés, mely szerint „a felperes fő támogatója ...” tényállítás, amelynek a valóságtartalma vizsgálható és igazolható. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy a felperes mi alapján jutott erre a következtetésre. Az alperes által hivatkozott felperesi honlap tartalma sem támasztja alá állításának valóságát, hiszen a felperesi honlapon nem főtámogatóként szerepel ..., hanem partnerként. A magyar nyelvben a fő támogató és a partner szó nem szinonimaként használt, tartalmuk teljességgel eltérő. A felperesi honlap tartalma tehát az alperesi állítás valóságát kétséget kizáróan nem igazolja, sőt a „partner” kifejezésből egyáltalán nem lehet következtetni arra, hogy ez adott esetben támogatói viszonyt jelentene. A felperes soha nem vitatta azt a tényt, hogy az ... kapcsolatban állt, ez a kapcsolat azonban - jellegét és tartalmát tekintve - nem tekinthető támogatói jogviszonynak. Ezt támasztja alá a felperes által becsatolt korábbi megállapodás is.

Az alperesnek nem sikerült kétséget kizáróan igazolnia, hogy az általa megtett kijelentés valós lenne. Bizonyítania nem azt kellett, hogy a felperes kapcsolatban áll az ..., hanem azt, hogy ez olyan jellegű kapcsolat, amelyben ... a felperes fő támogatója. Ezt a meghallgatott tanú, **tanú1** vallomása sem támasztotta alá.

tanú2 tanúkénti meghallgatását szükségtelennek tartotta, ő ugyanis csupán a kiadvány felelős szerkesztőjeként került feltüntetésre, nem táplálkozástudományi szakember, a felperessel semmilyen kapcsolatban nem állt és nem áll jelenleg sem, így közvetlen információja nem lehet arról, hogy a felperesnek az ... pontosan milyen tartalmú a kapcsolata.

Vizsgálta azt is, hogy ez a valótlan tartalmú tényállítás sértő-e a felperes személyére vonatkozóan, azaz alkalmas-e társadalmi és szakmai megítélésének hátrányos befolyásolására. Abból indult ki, hogy a sérelmezett kijelentéseket szövegkörnyezetükben kell vizsgálni, így figyelembe vette azt, hogy az alperesi kiadvány „...” címmel jelent meg és kifejezetten az egészséges táplálkozással, azon belül is többek között a cukorfogyasztással foglalkozik. A felperes által kifogásolt közlés abban a fejezetben jelent meg, amelynek a címe „...” és a fejezet rögtön azzal a mondattal kezdődik, hogy „...”. Ezt követően az írás az ... honlapjáról idéz, a végén akként összegezve, hogy „...”. Megítélése szerint a közlés azért sértő, mert a két szövetség álláspontjának teljes azonosságát állítja gyakorlatilag, ez pedig a felperest teljes mértékben negatív színben tünteti fel, különös tekintettel arra, hogy a felperes a táplálkozástudomány, az egészséges életmód terén fontos szerepet vállalt. A kijelentés alkalmas arra, hogy gyakorlatilag hiteltelenné tegye a felperes különböző szakmai állásfoglalásait.

A per eldöntése szempontjából - megítélése szerint - az alperes személyes meghallgatásának nem volt jelentősége, az alperes nem volt soha elzárva attól, hogy a per bármelyik tárgyalásán személyesen megjelenjen, így nem tartotta indokoltnak a tárgyalás elhalasztását ennek érdekében.

Mivel a jogsértést megállapította, az alperest kötelezte a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, egyben kötelezte megfelelő elégtétel nyújtására is azzal, hogy csak a ... és a ... országos napilapokban kell megjelennie a közleménynek. A közlemény szövegét némi pontosítással a felperesi kereset szerint határozta meg.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság 2017. január 9-én a tárgyalást berekesztette, a Pp. 145. § (3) bekezdése alapján kérték a tárgyalás megnyitását a fellebbezésben is kifejtett indokok miatt. Az elsőfokú bíróság ítéletéből teljesen hiányzik az, amit a berekesztés után nyújtottak be. Utalt arra, hogy a ... a nyilvántartás szerinti besorolása - célját tekintve - szakmai, gazdasági érdek-képviselői tevékenység, célkitűzése az édességgyártás általános és közös érdekeinek képviselete. Ezzel

szemben a felperes mint társadalmi szervezet cél szerinti besorolása egészségügyi tevékenység, célja a betegségmegelőzés, a lakosság egészségi állapotának megőrzése, a táplálkozási gyakorlat és szokások kialakításának, a betegségek táplálkozással összefüggő terápiás vonatkozásainak széles körű megismertetése. A keresetlevél 5. oldala szerint a felperes az ... a közös célok tekintetében valóban együttműködik. Miután a ... célja gazdasági érdek-képviselői tevékenység és a felperes keresetében elismerte, hogy ezen célokkal közösséget vállal, a közhiteles nyilvántartás adataiban bízva az alperesben okszerűen merült fel, hogy a két társadalmi szervezet között gazdasági, támogatói kapcsolat van. Ez magából az édességgyártók cél szerinti besorolásából következik. Az a vélemény, hogy az édességgyártók tisztán gazdasági szemléletű, érdek-képviselői célkitűzései és a felperesnek a betegségmegelőzésre, egészségi állapot megőrzésére, terápiára vonatkozó célkitűzései összeférhetetlenek, nem alaptalan. A nyilvántartásban szereplő taxatív célok egyetlen közös pontja sem állapítható meg és felmerül annak követelménye, hogy az ügyészség gyakorolja a felperessel szemben felügyeleti jogát azért, mert a felperes céljai nyilvánvalóan csak a deklaráció szintjén maradtak, azokat az édességgyártók gazdasági érdekeinek rendelte alá. A felperesnek nyilatkoznia kellett volna az ítélethirdetés előtt, hogy melyek a két társadalmi szervezetnek a közös céljai. A berekesztett tárgyalás újbóli megnyitása iránti kérelmében előadottak nem minősülnek új körülménynek, mert az elsőfokú bíróság maga hivatkozik arra, hogy a felperes mint társadalmi szervezet nyilvánosan közzétett céljait ítélete alapjává tette. Az elsőfokú bíróság hivatalból maga is megtekintette a saját nyilvántartását, látta a két társadalmi szervezet cél szerinti besorolását, látta a kettő összeférhetetlenségét. A célok közötti összeférhetetlenségből alappal lehetett következtetni a két társadalmi szervezet közötti nem vitatott kapcsolat összeférhetetlen jellegére, azt nem alaptalanul nevezte az alperes támogatói kapcsolatnak. Elismerte, hogy a cikk sértő, de a törvény az indokolatlanul sértő, vagy bántó közlést tiltja. A gyártó célja az eladás, a dietetikus célja pedig az édességfogyasztás csökkentése, az alapító okiratok tanúsága szerint, vagyis nincs és nem lehet olyan partneri együttműködés, amit a felperes előadott.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok és tények alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései is helytállóak. Az alperesi fellebbezés semmilyen markáns és releváns novumot nem tartalmaz, az elsőfokú bíróság több tárgyalást is tartott az ügyben, az alperes személyesen egyszer sem jelent meg azokon, így elzárta magát attól, hogy az általa relevánsnak vélt tényelőadásait megtegye. Észrevételezte, hogy a felperes neve a Fővárosi Törvényszék határozatának értelmében közhasznú szervezetként működik, ennek legfontosabb eleme a lakosság egészségi állapotának érdekében kifejtett tevékenység. Semmilyen jogszabály nem tiltja és nem is tilthatja, hogy a felperes partnerkapcsolatokat létesítsen. Egy egészségesen működő társadalomban teljesen megengedett, illetve kívánatos is, hogy az eltérő érték és érdekvilágú szervezetek között egyfajta normális kapcsolat legyen. Nyilvánvaló, hogy a felperesi szövetség is kizárólag akkor tudja a társadalmi rendeltetésének megfelelő céljait megvalósítani, ha egészséges partnerkapcsolatokat épít ki más szervezetekkel, illetve érdekvédelmi szövetségekkel.

Vitathatatlan tény, hogy a felperesnek és az ... nincsenek közös célkitűzései és nem is lehetnek. Kizárólag partneri kapcsolatról lehet beszélni, mely elsősorban szakmai jellegű cikkek lektorálásában nyilvánulhatott meg. A felperes minden esetben a táplálkozástudomány elvárásainak kívánt és kíván jelenleg is megfelelni, ezért határozottan visszautasít minden olyan alperesi előadást, amely szerint az ... a célkitűzéseihez hasonlóan a felperes a hazai lakosságot mértéktelen cukorfogyasztásra biztatta volna. Ez a felperest súlyosan sértő, ténybelileg minden valóságalapot nélkülöző alperesi állítás. A felperesi szövetség elnöke az alapeljárásban egyértelműen és határozottan nyilatkozott arra nézve, hogy a jelenlegi táplálkozási ajánlások szerint a napi elfogyasztott kalóriamennyiségben belül a hozzáadott cukor bevitele nem haladhatja meg a 10%-ot, ezen WHO ajánlást fogadja el a felperes és közvetíti azon kommunikációs csatornákon, amelyek a

rendelkezésre állnak.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából irányadó jogszabályokat teljeskörűen ismertette, ezért azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A személyiség megvalósításának fontos feltétele, hogy a társadalom tagjait valóságos értékük szerint ítéljék meg. A hírnév általában a személy társadalomban betöltött szerepének az értékelését befolyásoló ismereteket jelenti, ehhez az értékeléshez alapul szolgáló tényállítások valódiságára vonatkozik. A jóhírnév megsértésének a feltételei valamely személyt érintő közlés objektív valótlanúsága, tényállítás kifejezése, valamint az, hogy ez a személy hátrányos értékelésének a befolyásolására alkalmas, így az sértő.

A perben nem annak volt jelentősége, hogy a felperesnek bármilyen köze van-e az ..., bármilyen kapcsolat fennáll-e közöttük. Az elsődleges kérdés az volt, hogy az alperesnek a ... című kiadvány ... oldalain tett tényállítása, mely szerint a felperes fő támogatója ... valós-e. Az ügyben meghallgatott **tanú1** tanú partneri kapcsolatról, együttműködésről számolt be előadva, hogy az ... hosszú évek óta partneri kapcsolatuk van. A partneri kapcsolat valamilyen területen való együttműködést jelent, míg a támogatás egy olyan tevékenység, amely az adott szervezet kedvező környezeti megítélésének erősítését szolgálja, a szervezet társadalmi felelősségének és érzékenységének támogatás formájában történő demonstrálásával. Ez egy gyűjtő kategória, amely megnyilvánulhat szponzorálás formájában, ami gazdasági sikerek reményében megkötött jogokat és kötelezettségeket jelentő két oldalú üzleti kapcsolatot jelent, illetve ellenszolgáltatás nélküli támogatás nyújtásának formájában. A perben rendelkezésre állt a felperes neve felperes és a ... között ... napján létrejött együttműködési megállapodás. A megállapodás ...-ig volt érvényes, ezt meghaladóan az együttműködésre vonatkozóan adat nem került feltárássra. Az okirat tartalma szerint a felperes azt vállalta, hogy ... által szervezett sajtótájékoztatókra, sajtóközleményekhez, sajtómegkeresésekre szakértőket delegál, ... által működtetett ... című honlapra cikkeket készít, amely tevékenységekért - felmerülésük esetén - ... a felperes részére díjat fizet.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján az nem volt megállapítható, hogy a felperes részére ... bármilyen ellenszolgáltatás nélküli támogatást nyújtott volna, mint ahogy az sem, hogy gazdasági sikerek reményében kétoldalú üzleti kapcsolat jött volna létre a felperes és ... között. Az alperes által tett közlés valóságát nem támasztja alá a fellebbezésében hivatkozott, a felperes és ... besorolás szerinti célja, illetve azok esetleges különbsége. Az alperesi állítás ugyanis nem arra vonatkozott, hogy a két szervezetnek nincsenek közös céljaik, így együttműködniük sem lehet, hanem tényként állította, hogy fő támogatója a felperesnek Az alperes kételyeit megfogalmazhatta volna a tekintetben, hogy mivel a két szervezetnek közös célja nincs, közöttük együttműködési megállapodás, sem lehetséges, de azt, hogy ... a felperes fő támogatója sem a nyilvántartás szerinti célból, sem a rendelkezésre álló együttműködési megállapodásból levonni nem lehetett, így az alperes könyvének jelzett oldalain valótlan tény állított a felperes vonatkozásában. Ezen tényállítás a felperes vonatkozásában egyben sértő is, hiszen arra utal, hogy a felperes olyan szervezettől kap támogatást, még pedig fő támogatóként, amelynek céljai a felperes céljaival teljes mértékben ellentétben állnak, a felperes mind az egészséges életmód zászlóvivője éppen olyan szervezettől kap támogatást, amely az édességfogyasztás ösztönzésével a felperes által megjelölt célokkal szembemegy. Mindez alkalmas arra, hogy a felperes szakmai hitelességét, állásfoglalásainak

megalapozottságát megkérdőjelezze. Mindezek alapján teljes mértékben okszerű az elsőfokú bíróságnak az objektív jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó ítéleti rendelkezése is.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, köteles ezért a felperes részére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére. A felperes másodfokú perköltsége ügyvédjének munkadíjából áll, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján állapított meg. Szintén a felperes köteles viselni a személyek polgárjogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának megfelelően.

Budapest, 2017. május 18.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő